

Dernæst har Udvalget stillet Forslag om at aabne Mulighed for, at der kan foretages en større Udskrivning end den, der er fastsat i Lovforslaget for de forskellige Vaabens Vedkommende. Det var, kan jeg gerne sige, i Forsvarscommissionen den Tanke, der fandt den største og mest beredvillige Tilslutning, at man skulde komme den almindelige Værnepligts Anvendelse nærmere, end man har gjort i en Række af Aar. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) oplæste ved første Behandling et Stykke af Flertallets Motivering for denne Ændring. Resultatet af de Forhandlinger, vi førte, blev, at vi fastsatte en bestemt Udskrivningsprocent; maaske var den vel høj; men Hensigten dermed var at komme nærmere til virkelig at kunne bruge det værnepligtige Mandskab, man har. Vi ere jo ikke saa overordentlig mange i dette lille Land, saa det kunde nok være nødvendigt, at vi hjælpes ad. Vi fastsatte ganske vist i det Udkast til en Hærlov, som Flertallet fremsatte, et bestemt Tal paa dem, der skulde indkaldes; men Meningen med Bestemmelsen om at fastslaa en bestemt Udskrivningsprocent var, at efterhaanden som Befolkningen voksede i Tal, skulde der ogsaa kunne udskrives flere. Regeringsforslaget er imidlertid gaaet bort fra denne faste Procent og har fastsat i Loven et bestemt Antal, der kan indkaldes, og flere kan der altsaa ikke indkaldes, selv om Befolkningen vokser. Naturligvis kan det gøres om, og man har da fundet det hensigtsmæssigt at gøre en saadan Forandring let, for saa vidt der i Tidens Løb skulde være Stemning for at foretage den, og dertil sigter Ændringsforslaget Nr. 6 til § 10, der siger: „Efterhaanden som Befolkningen tiltager, kunne ovenstaaende Tal forøges, for saa vidt de nødvendige Midler bevilges paa Finansloven“. Der haves jo ikke nogen Sikkerhed for, at dette Forslag vil faa nogen Virkning. Det er jo muligt, at det vil komme til at staa i Loven paa samme Maade, som en Bestemmelse om Forstærkningens Indkaldelse i mange Aar har staaet i den gældende Lov uden at blive bragt til Anvendelse; men der er dog altid en Mulighed derfor, og skulde altsaa Stemningen gaa i den Retning, kan man let faa den forøgede Indkaldelse.

Saa har Udvalget med Tilslutning fra Ministeren — det gælder i det hele alle de Forslag, som Udvalget har stillet, at de have Forsvarsministerens Tilslutning — stillet et Forslag under Nr. 103 til § 234,

altsaa langt nede paa Listen, som gaar ud paa delvis at bevare Musikken, foreløbigt til 1. April 1911. Udvalget har den Opfattelse, at der saavel i dette Ting som i Folketinget er en udbredt Velvillie overfor Musikken, at man meget nødig ser den afskaffet, og at det alene er Hensynet til de ret betydelige Udgifter, Musikken kræver, der gør, at man har maattet gøre sig fortrolig med den Tanke, at den maatte afskaffes. Nu har man ment, at hvis man kan gennemføre et Forslag som dette ogsaa i det andet Ting, hvad jeg er tilbøjelig til at antage, saa har man to Rigsdagssamlinger til at se paa den Ting i, inden den Musik, der bliver tilbage, falder bort, og det er da muligt, at man i den Tid kunde finde Udveje for de Midler, der behøves for at opretholde den. Det har kostet nogen Vanskelighed at faa dette Forslag rigtigt redigeret; det har været omredigeret nogle Gange, og fra særlig sagkyndig Side har man sagt, at det endnu ikke er helt tilfredsstillende, at det kan gøres paa en Maade, der bedre tilfredsstiller Militærets Behov, uden at det medfører nogen forøget Udgift. Jeg forbeholder mig derfor mellem anden og tredie Behandling at forhandle derom med den højtærede Minister; det er jo muligt, at en saadan bedre Redaktion da kan komme til at foreligge. Saa er der under Nr. 10—12 til § 16 nogle mindre Ændringsforslag, der nærmest ere at betragte som Redaktionsændringer. Det samme gælder Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 til § 13. Disse have til Formaal at definere de Udtryk, som bruges, „K. I.“ og „K. II.“, idet der ellers ikke i Loven staar nogen Forklaring af, hvad disse Ord betyde. Udtrykkene findes i Værnepligtsloven, men da denne ikke er vedtagen endnu — den kommer formodentlig i den forestaaende Samling —, har man fundet det rigtigt at definere Udtrykkene her i selve Loven, saaledes at naar man læser de to Betegnelser, ved man, at de betyde „ubetinget tjenstdygtige“ og „betinget tjenstdygtige“. Endelig er der endnu et Forslag, det allerførste, under Nr. 1 til § 6, der kun er en ren Redaktionsændring. Disse Ændringsforslag tillader jeg mig altsaa at anbefale.

Saa kommer der en længere Række af Ændringsforslag, der ere stillede af et Flertal. Det første af disse er Ændringsforslag under Nr. 21 til § 35. Det gaar ud paa at samle de 30 Liniebatailloner i 10 Regimenter, hvert paa 3 Batailloner, og at udskille Reservebataillonerne af de